

Hayatı yaşıyor muyuz yoksa hikâye mi ediyoruz?

Korkmakla «korkuyorum» demek arasındaki fark nedir? Yapmakla «yapıyorum» demek arasındaki? Sevmekle «seviyorum» demek arasındaki.

Korkmanın onu ifade etmekten daha *hafif* olduğunu söyledi. Ben de *söz ucuzdur* dedim. Bir şeyleri *ifade etmek* her zaman onları yaşamaktan daha kolaydır.

O *ben* tarafından bakıyor, yani hisseden ve söyleyen aynı kişi. Söylediğinde bir yandan da kendi hislerini takviye etmiş olursun –ancak bu hislerin *ne* olduğunu başka kimse bilemez. Onun için mesela gözlerini kapatıp hayal kurarsın ve bunlar müphem, kaygan geçip gider. Ama bir yandan da onları anlatırsan daha somut hale gelirler, daha kalıcı, rüyaya benzeyen hayaller.

Ancak his de olsa, söz de olsa *ucuzluk* insanın karakterinde mevcut. Sanırım bu sebeple söz benim için geçerli bir *para birimi* olmaktan çıktı. Birinin gelip «korkuyorum» demesine beti benzi atmasından daha az önem veriyorum. Korkuyor, onu farkediyorum, ama yaptığı bu korkudan kurtulmak değil, sakinleşmek değil, sözle onu takviye etmek. «Korkuyorum» dedikçe daha çok korkuyor.

Ve aynı şekilde «seviyorum» dedikçe daha çok seviyor. Seviyorum demeseydi sevdiğini bilmeyecek miydim? Bilecektim. Yine de söylediğini duymak tabii ki daha iyi geliyor. İletişim *takviyedir*.

Bir yandan da daha *geçer akçesi* var. *Göstermek*. Sözün hislerle mutabık olduğunu görmediğimizde hislerden şüpheye düştüğümüz gibi, sözün hakkını verecek şekilde davranmadığında da sözün doğruluğundan şüpheye düşüyoruz. Durduğu yerde *hissetmeye* nazaran sözle takviye etmek daha iyi ve sadece konuşup durmaya nazaran *davranışlarına yansımaları* daha da önemli geliyor. Erkeklerle kadınlar arasındaki fark da birinin duygularını daha çok davranışla, diğerinin sözle ifade etmeye alışmış olması.